

9 грудня 2018 р. 16.00, Дискусія

## **Між Варшавою та Львовом: Зузанна Гінчанка та інші письменниці крізь призму літературних середовищ 20-40 років ХХ століття. Їх літературна спадщина в Україні та Польщі"**

Подія проходить в межах ["Вікенду зі Зузанною Гінчанкою"](#).

Дім Франка – Львівський національний літературно-меморіальний музей Івана Франка, вул. Франка, 150/152, Львів

### **Учасники:**

**Агата Арашкевич**, історикиня літератури, мистецтвознавиця, пані доктор гуманітарних наук, перекладачка листів Люс Іригаре, дописувачка фейлетонів в часописах "Czas Kultury" і "Nowa Orgia Myśli", членкиня Програмної ради Конгресу жінок. Авторка текстів у галузі філософії та літературознавства, а також статей про мистецтво, опублікованих в польських та інших закордонних часописах, зокрема монографії "Wypowiadam wam moje życie. Melancholia Zuzanny Ginczanki" ("Виповідаю вам моє життя. Меланхолія Зузанни Гінчанки"), Ośka, Варшава, 2001, а також збірки есеїв "Nawiedzani przez dym" ("Переслідуювані димом"), Czas Kultury, Познань, 2012 і книжки "Zapomniana rewolucja. Rozkwit kobiecego pisania w dwudziestoleciu międzywojennym" ("Забута революція. Розквіт жіночого письменництва в міжвоєнному двадцятиріччі"), IBL PAN, Варшава, 2014. Контент-менеджерка виставки "Зузанна Гінчанка. Тільки щастя – це справжнє життя". Опрацювала і написала післямову для збірки віршів Зузанни Гінчанки "Мудрість як розкіш" ("Mądrość jak rozkosz", Czuły Barbarzyńca Press, Варшава, 2017).

**Божена Кефф**, поетеса і письменниця. Отримала філософську освіту, пані доктор літературознавства. Викладає Гендерні дослідження в Варшавському університеті і у Вищій школі Суспільної психології. Багато років викладала літературу в Єврейському історичному інституті в Варшаві.

Авторка критичних текстів, поем і збірок віршів: "Nie jest gotowy" ("Він не готовий"), Open Beta, Варшава, 2000; "Postać z cieniem. Postacie Żydówek w polskiej literaturze od końca XIX wieku do 1939 roku" ("Постать і її тінь. Постаті єврейок в польській літературі з кінця XIX ст. до 1939 року"), Sic!, Варшава, 2001; "Utwór o Matce i Ojczyźnie" ("Твір про Матір і Вітчизну"), Na-art, Краків, 2008; "Antysemityzm. Niezamknięta historia" ("Антисемітизм. Незавершена історія"), Czarna owca, Варшава, 2013. На даний час готує працю "Strażnicy Fatum" ("Захисники долі") про межі дискурсу в темі стосунку поляків до євреїв під час Другої світової війни і про межі єврейської ідентифікації в Польщі.

**Ірина Фрис**, літературознавиця, перекладачка, кандидатка філологічних наук (полоністка), дослідниця творчого доробку Тадеуша Новака, зокрема крізь призму (нео)міфологізму, що висвітлений у дисертації "Неоміфологізм прозової творчості Тадеуша новака", 2009. Авторка публікацій, що стосуються

теми інтертекстуальності в українському та польському модернізмі та постмодернізмі, у тому числі теми творення авторських міфів, образу *femme fatale* в літературі, образу Східної Європи та опозиції образів Західної та Східної Європи.

Долучилась до створення авторських прогулянок про письменниць міжвоєнного та радянського періодів у Львові, що відбувались у межах публічної програми до виставки "Зузанна Гінчанка. Тільки щастя – це справжнє життя".

**Данило Ільницький**, поет, перекладач, літературознавець, критик літератури й есеїст. Дослідник історії української літератури ХХ століття, а також теоретико-літературного дискурсу міжвоєнного періоду в Галичині. Дослідник художньої та інтелектуальної творчості Богдана Ігоря Антонича, Автор роботи "Теоретичні аспекти мистецького світогляду Богдана Ігоря Антонича". Франкознавець, зокрема що стосується теми рецепції Івана Франка у міжвоєнний період.

Протягом 2012 року провідний спеціаліст Інституту франкознавства Львівського національного університету імені Івана Франка. У минулому молодший науковий співробітник відділу української літератури Інституту українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України. Від 2017 року старший науковий співробітник Дому Франка.

**Віктор Мартинюк**, літературознавець, літературний критик. Автор праці "Принцип абсурдного в організації художнього простору драматичних творів Миколи Куліша", 2009. Співпрацює з Центром гуманітарних досліджень ЛНУ ім. І. Франка, зокрема як учасник проектів "Університетські діалоги", "Соло триває... нові голоси", "8 Інтерпретацій Антонича", "Інтелектуальна біографія" та здійсненого спільно з фундацією *Castrum Peregrini* (Амстердам) проекту "Місця майбутньої спадщини", присвяченого ідеї динамічної культурної спадщини (2012). Від 2008 року працює у відділі літератури Інституту українознавства імені Івана Крип'якевича НАН України.

**Остап Сливинський**, поет, перекладач, літературознавець, полоніст, критик, есеїст. Свого часу співорганізатор літературного фестивалю-симпозіуму "Скрипти/*Inscriptis*", координатор міжнародного літературного фестивалю у межах Форуму видавців у Львові. Ініціатор та учасник мистецьких проектів та перфомансів ("Повільне дзеркало", "Приготування" тощо). Один із членів Українського центру Міжнародного ПЕН-клубу. Перекладач та співупорядник Антології сучасних української та білоруської поезії "Зв'язокрозрив/Сувязьразрыў" (2006). Автор збірок "Орфей" (2017), "Зимовий король" (2018) та інших.

Долучився до створення авторських прогулянок про письменниць міжвоєнного та радянського періодів у Львові, що відбувались у межах публічної програми до виставки "Зузанна Гінчанка. Тільки щастя – це справжнє життя".

**Йоанна Погожельська**, кураторка виставок в Музеї літератури імені Адама Міцкевича в Варшаві, зокрема: "Panie, Panowie: Młynarski" ("Пані, Панове: Млинарський"), 2018, "Bibeloty do gabloty" ("Оздоба для вітрини"), 2017, "Rozbieranie Grochowiaka" ("Роздягання Гроховяка"), 2016, "Zuzanna Ginczanka. Tylko szczęście jest prawdziwym życiem..." ("Зузанна Гінчанка. Тільки щастя – це справжнє життя"), 2015, "Ulice ZŁEGO" ("Вулиці ЗЛОГО"), 2014. Редакторка статей, зокрема: "Sztuka i Naród" ("Мистецтво і народ"), 2014, "Maria Dąbrowska" ("Марія Домбровська"), 2014, "Warszawa Białoszewska" ("Варшава Бялошевська"), 2013, "Bruno Schulz. Rzeczywistość przesunięta" ("Бруно Шульц. Зміщена реальність"), 2012, "Leonor Fini i Konstanty A. Jeleński. Portret podwójny" ("Леонор Фіні і Константи А. Єленський. Подвійний портрет"), 2011.

**Сильвія Шиманяк**, кураторка сучасного мистецтва, авторка виставок Фонду польського сучасного мистецтва, зокрема "Maya Gordon. Powroty do domu" ("Майя Гордон. Повернення додому"), Бюро виставок, Варшава, 2018; "Młoda Polska. Powidoki rzeczywistości" ("Молода Польща. Залишкові відбиття реальності"), Музей Людвіга, Будапешт, 2016; "Zuzanna Ginczanka. Tylko szczęście jest prawdziwym życiem..." ("Зузанна Гінчанка. Тільки щастя – це правдиве життя"), Музей літератури, Варшава, 2015; "Krystian Burda. Droga do Żelazowej Woli – Studium czasoprzestrzeni" ("Кристіан Бурда. Шлях до Желязової Волі – Дослідження простору-часу"), Місце народження Фридерика Шопена і Парк в Желязовій Волі, 2013.